

מ"ת 56624/08/17 - מדינת ישראל נגד סלימאן אבו סבילה (עציר)- בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 56624-08-17 מדינת ישראל נ' אבו סבילה(עציר)
תיק חיצוני: 372474/2017

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מירית נוימן
נגד סלימאן אבו סבילה (עציר)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה-
המשיב ס.צ.

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה ביצוע ניסיון שוד בנסיבות מחמירות- עבירה מיום 20.08.2017.

2. כתב האישום בתמצית-

נטען כי בתאריך 20.08.2017, בסביבות השעה 18:10, עת התכוון המתלונן לסגור את החנות נכנס המשיב לחנות של תיקים ומזוודות בבעלות המתלונן, המשיב ניגש אליו ואמר לו: "זה שוד מזוין", בתגובה המתלונן איים כי יתקשר למשטרה. ומיד לאחר מכן, המשיב תקף את המתלונן באבן אקרשטיין (להלן: "האבן") בראשו מספר פעמים. נטען כי, מעוצמת המכה המתלונן נפל על הכביש והחל לצרוח, המשיב במקביל ניסה למשוך בחוזקה את התיק של המתלונן. המתלונן זעק לעזרה והמשיב זרק את האבן ונמלט מהמקום מבלי שהצליח לגנוב את התיק.

נטען כי, כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן שבר בכף יד ימין, שבר צוואר ירך ימין וכן, חבלות בראשו וחתכים במצח.

3. **ב"כ המבקשת** טענה כי קיימות לחובת המשיב ראיות לכאורה, שעיקרן: הודעה של המתלונן, הימצאות האבן שבה היכה המשיב את המתלונן, עדות של עד ראיה, המשיב קושר את עצמו לאירוע אומנם טוען כי, לא התכוון לבצע שוד ושהוא לא זוכר שהכה אותו עם אבן.

4. ביחס לעילת המעצר נטען כי כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים), התשנ"ו 1996 (להלן: "חוק המעצרים") שכן לאור המעשה המיוחס למשיב בכתב האישום קיים חשש שהמשיב יסכן את בטחון הציבור. נטען, כי מסוכנות זו מתגברת נוכח עברו הפלילי של המשיב אשר לו הרשעות קודמות בעבירות של אלימות, רכוש, סדר ציבורי. לחובתו מעל 150 הרשעות, וכן הרשעה בעבירת שוד מזויין משנת 2001.

5. **"כ" המשיב מנגד**, הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. אם כי, לגישתו, מדובר בראיות בעוצמה נמוכה, שלא מצדיקה המשך מעצרו של המשיב ועתר לשחררו בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט.

להלן השגות הסנגור בתמצית - לגישת הסנגור, המבקשת מבססת את עיקר הראיות על אמירת המשיב במסגרת העימות עם המתלונן, שם נשאל המשיב:

"מי זה הבחור שיושב כעת על ידך?"

ת: "זה הבחור שרבתי איתו."

ש: "בוא תספר לי מה קרה בינך לבין הבחור ואיפה."

ת: "זה באאאבשוק... לפני המקרה... לא יודע אם הוא לא הוא, היה ויכוח אתי ואתו לא יודע, וגם אני לא הייתי שקול, לא יודע, אז רבתי אתו אני מודה בזה."

ש: "אומר המתלונן שאתה אמרת לו 'זה שוד' תקפת אותו עם אבן אקרשטיין וניסית בכוח למשוך תיק אפור שהיה תלוי על הגב שלו"

ת: "זה שקר... הוא סתם מלביש אותי תיק ככה... מה שוד אתה סתם מלביש לי תיק."

נטען, כי המתלונן מסר, כי הותקף על ידי אריתראי או סודני. בנוסף נטען, כי לא נערך מסדר זיהוי בטרם ביצע העימות. עוד נטען, כי קיימת תעודת חיסיון, שכן מחומר החקירה הגלוי לא ניתן לדעת כיצד איתרו גורמי החקירה את המשיב בחלוף שבוע מיום האירוע כחשוד במעשה, שכן אין היכרות קודמת בין המתלונן למשיב.

עוד לשיטת הסנגור, אין לייחס משקל לעובדה שהמתלונן, במסגרת העימות, הצביע על המשיב כמי שניסה לשדוד אותו באופן וודאי.

עוד נטען, כי המשיב אמנם מאשר, כי היה במקום המתואר בכתב האישום (בשוק העירוני באאא) ואף רב עם מישהו, אך לא עשה שימוש באבן וגם לא אמר 'זה שוד'.

דין והכרעה

6. כידוע, בשלב הארכת המעצר עד תום ההליכים, כל שעל בית המשפט לבחון הוא האם קיימת תשתית לכאורית להוכחת אשמתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו. תשתית לכאורית כאמור, אינה דורשת הוכחת אשמתו של הנאשם מעל לכל ספק סביר, כי אם בחינת הכוח ה-הוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה. ראיות לכאורה להוכחת האשמה הן אפוא, ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיובדן במהלך המשפט- תוך בחינתן בחקירות, ותוך קביעת אמינותן ומשקלן- יובילו לראיות אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר.

עוד נקבע, כי רק אם קיימים ליקויים בסיסיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, באופן שהחומר הגולמי, כי שהוא נתפס כיום, לא יוכל- גם לאחר "עיבודו" בעתיד והעברתו בכור המבחן של ההליך הפלילי- להקים תשתית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שניתן יהא לבסס עליה את הרשעת הנאשם, תתבקש המסקנה, כי אין מצויות נגד הנאשם ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ועל כן אין מקום למעצרו עד תום ההליכים.

7. לאחר שעיינתי בחומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום כנדרש. תמצית הראיות הן בהודעתו של המשיב והן בעימות שנערך בין המשיב למתלון, קושר את עצמו המשיב למקום האירוע (השוק העירוני ב א), וגם לאירוע התקיפה, אם כי, מכחיש כי עשה שימוש באבן או התבטא במילים 'זה שוד'. (ראה דברי המשיב במסגרת העימות עם המתלון מיום 27.08.2017, עמ' 1, שורות 2-3)

בהמשך העימות נשאל -

"ר' (המתלון) טוען שהיית עם אבן אקרשטיין ותקפת אותו ואמרת לו זה שוד.

ת: לא אני לא זוכר אם היה אבן... אני מודה בכל, שרבתי איתו ונתתי לו מכות אבל לא משהו שהוא אומר שאמרתי לו זה שוד מזוין ואני לא זוכר שהיה אבן או משהו". (עמ' 2)

בנוסף, קיימת הודעת עד ראה גבר אבולקיעאן מיום 28.08.2017, בין היתר מוסר:

"פתאום שמעתי צעקות וראיתי אדם עם כובע קסקט עומד עם אבן ביד ובן אדם אחר מבוגר זרוק על הרצפה והבחור עם הכובע דופק לו עם אבן על הראש... ראיתי שיוור לבחור דם מהראש... אני צעקתי עליו מה אתה עושה... הוא מיד זרק את האבן וברח."

לשאלת החוקר: "אתה יכול לתאר את הבחור שברח?"

ת: "הוא בשנות העשרים, שחור, רזה, היה עם כובע קסקט על הראש וחולצה אפורה... יש פה מצלמות."

בנוסף, קיימת בתיק החקירה תעודה רפואית אודות החבלות שנגרמו למתלון, חבלות שמתיישבות עם התיאור בהודעתו וכן עם תיאור עד הראיה גבר אבולקיעאן.

אשר לשאלות הסנגור, כיצד איתרו גורמי החקירה את המשיב כחשוד במעשה בחלף שבוע ימים מיום האירוע וכן העדר מסדר זיהוי - עיינתי בחומר המודיעיני שלגביו עתידה המבקשת להגיש תעודת חיסיון. המענה לשאלות הסנגור נמצא במסמך המודיעיני שנמסר לעיוני - בבוא העת תימסר לב"כ המשיב פרפרזה בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה.

8. בהעדר מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר, נותר אפוא לבחון, בהתאם למצוות המחוקק, אם ניתן להשיג את תכלית המעצר על דרך חלופה.

9. המשיב יליד 1979, לחובתו מעל 150 הרשעות, וכן הרשעה בעבירת שוד מזוין משנת 2001.

10. קובע להמשך דיון וקבלת תסקיר מעצר ליום 26/10/2017 שעה 10:00.

11. המשיב יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

עותק ההחלטה יישלח לשרות המבחן.

חומר החקירה הוחזר למבקשת.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017, בהעדר
הצדדים.